

hele Uligelighed var bragt til ganske at forsvinde, hvorimod det er fuldkommen rigtigt, at strax i det første Dieblif, naar man paa denne Maade vilde falde paa at omordne Forholdet og reformere i denne Retning, og kaste Skatter, der ikke før vare der, over selv paa saadanne Steder, hvor de efter deres Natur lettere maatte kunne fordele sig, vilde man frembringe Tryk, og det meget betydelige Tryk. Vilde man t. Ex. pludselig for en vis Fabrikation eller et vist Handværk eller en vis Drift nu indføre en Skat, da vilde der jo hengaae et Tidsrum, hvori Skatten først lidt efter lidt maatte bringes over paa Productionen af Næringen og Driften, og i dette Tidsrum, der kunde være kortere eller længere, og som maaskee, for substandigt at opnaae, hvad der tilsigtedes, kunde gaae igjennem en længere Række af Aar, vilde Skatten være i høj Grad trykkende og bebyrdende for de Vedkommende; men det er, naar denne Tid er forbi, at jeg formener, at det næsten altid vil vise sig, at Skatten slet ikke fortrinnsvis eller afgjort hviler paa det Sted, hvor den saaledes udredes. Derfor er det vistnok ogsaa meget lidt ønskeligt at gaae ind paa det andet Uendringsforslag, som jeg ikke endnu specielt har omtalt, nemlig at forandre Forholdet i Skatten; thi vel er Skatten noget ny, men i ethvert Fald har den dog nu bestaaet i et Par Aar, og det, at den nye Stat skulde gjøres endnu større, forekommer der mig derfor for Tiden aldeles ikke at være Anledning til. Sagen vil jo paa et senere Standpunkt komme for, og da blive mere substandigt og udtømmende behandlet, end i dette Dieblif. At sætte en Formues og Leiligheds-Skat istedet og foreøge hvad der paa denne Maade skal udredes, vil isvrigt aldrig faae min Stemme. Det er, troer jeg, beklageligt, at en Lov, der er saa uheldig som den, der væsentlig repeteres i det Lovforslag, der for Dieblifket foreligger, nogenstunde er udkommen. Jeg anseer det for et stort Uheld, at der er fremkommet en Lov, der maa betragtes som saa slet som den, hvorefter Nærings- og Hjelpestaten for Dieblifket ydes i Kjøbenhavn. At ville i Landets største By, i en saadan Befolknings Centrum som Kjø-

benhavn, indføre Skat efter Formue og Leilighed, troer jeg er overordentlig uheldigt. Det er meget muligt, at jeg i denne Ero staaer temmelig ene, og at man vil beraabe sig paa, at det gaaer saa mange Steder, og ogsaa kunde gaae her; men deels skal jeg meget betvivle, at det gaaer godt paa disse mange Steder, og deels troer jeg, at Forholdet er et ganske andet, hvor Saa ere samlede, der temmelig nøle kjende hinandes Kaar, end i en Hovedstad som Kjøbenhavn, hvor man er aldeles uvidende om det, som skulde tages i Betragtning.

Formanden: Da Forhandlingerne i den Tid, der kan anvendes til dette Møde, dog ikke kunne sluttes, skal jeg standse hermed idag. Dagsordenen for Mødet imorgen Kl. 1, vil være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

„Forslag til Lov om Næringsstat og Hjelpestat i Staden Kjøbenhavn.“

2) Til anden Behandling:

„Forslag til Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m.“

3) Til første Behandling:

„Forslag til Lov, angaaende Forandring i Lov af 6te April 1855, sammes § 2.“

Mødet hævet Kl. 4^{3/4}.